

Bruksela, 27 listopada 2025 r.
(OR. en)

15807/25

LIMITE

POLMAR 74
POLGEN 207
COMAR 47
ENV 1263
ENER 615
MAR 165
PECHE 411
RELEX 1541
SUSTDEV 90
TRANS 578
RECH 514
PROCIV 162

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Konkluzje Rady w sprawie Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu
– Zatwierdzenie

1. 5 czerwca 2025 r. Komisja przedstawiła komunikat w sprawie Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu (9876/25). Po pierwszej wymianie poglądów 11 lipca 2025 r. na forum Grupy Roboczej ds. Zagadnień Morskich – zintegrowana polityka morska prezydencja 17 lipca 2025 r. przygotowała projekt konkluzji Rady w sprawie Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu.
2. Projekt tych konkluzji był analizowany przez Grupę Roboczą ds. Zagadnień Morskich – zintegrowana polityka morska 24 lipca, 19 września, 16 października i 14 listopada 2025 r.
3. Na szczeblu grupy roboczej osiągnięto porozumienie co do zasady w sprawie projektu tekstu.

4. Komitet Stałych Przedstawicieli jest zatem proszony o:

- potwierdzenie porozumienia co do tekstu projektu konkluzji Rady w sprawie Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu – w wersji przedstawionej w załączniku do niniejszej noty; oraz
- zalecenie Radzie, by zatwierdziła projekt konkluzji jako punkt A jednego z najbliższych posiedzeń.

Projekt konkluzji Rady w sprawie Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

- konkluzje Rady z 19 listopada 2019 r. w sprawie oceanów i mórz;
- konkluzje Rady z 23 października 2020 r. pt. „Różnorodność biologiczna – potrzeba podjęcia pilnych działań”;
- konkluzje Rady z 26 maja 2021 r. w sprawie zrównoważonej niebieskiej gospodarki: zdrowie, wiedza, dobrobyt, sprawiedliwość społeczna;
- konkluzje Rady z 18 lipca 2022 r. w sprawie nowych strategicznych wytycznych UE dotyczących akwakultury;
- konkluzje Rady z 13 grudnia 2022 r. pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: bezpieczeństwo, ochrona oraz czystość mórz i oceanów, a także zrównoważone zarządzanie nimi”;
- konkluzje Rady z 24 października 2023 r. w sprawie zaktualizowanej strategii UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego (EUMSS) i towarzyszącego jej planu działania;
- konkluzje Rady Europejskiej z 20 marca 2025 r.;
- konkluzje Rady z 21 października 2025 r. w sprawie COP30;
- konkluzje Rady z 21 października 2025 r. w sprawie Europejskiej strategii odporności gospodarki wodnej;

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE komunikat Komisji z 5 czerwca 2025 r. w sprawie Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu oraz jego prezentację przez Komisję na trzeciej Konferencji Oceanicznej ONZ; pakt ten ma na celu promowanie wiodącej roli UE i jej państw członkowskich w zarządzaniu oceanami jako jedna z nadrzędnych inicjatyw strategicznych mająca na celu wzmocnienie zarządzania oceanami w UE oraz zapewnienie długoterminowego zdrowia, zrównoważoności i odporności wód morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem i jurysdykcją państw członkowskich, co wynika z prawa międzynarodowego, w szczególności z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS); oraz **PODKREŚLA** znaczenie spójnych i zintegrowanych unijnych ram polityki oceanicznej, które realizują cele środowiskowe, społeczne i gospodarcze, nie obejmują zbędnych złożonych regulacji blokujących innowacje i możliwości dostosowywania się do zmieniających się warunków, spójność i skuteczną koordynację między istniejącymi politykami i ramami prawnymi, a także sprzyjają współpracy między państwami członkowskimi i regionami; **ZAZNACZA**, że pakt na rzecz wszechoceanu powinien działać jako strategiczne i przewodnie ramy, których wdrażanie powinno odbywać się z poszanowaniem kompetencji państw członkowskich i kontekstów krajowych;

I. USPRAWNIONE RAMY ZARZADZANIA

2. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zamiar Komisji, by zaproponować „akt o wszechoceanie”, i POTWIERDZA centralną rolę planowania przestrzennego obszarów morskich (PPOM) jako kluczowego instrumentu strategicznego służącego integracji i koordynacji różnych rodzajów działalności morskiej z ochroną i zachowaniem środowiska, przy zastosowaniu podejścia ekosystemowego, oraz służącego jako narzędzie integracji i realizacji celów paktu na rzecz wszechoceanu; WZYWA do zacieśnienia współpracy transgranicznej i regionalnej współpracy w zakresie mórz, w szczególności poprzez regionalne konwencje morskie i strategie na rzecz basenów morskich, przy wzmocnieniu koordynacji i współpracy międzysektorowej na szczeblu krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, Morza Śródziemnego, Morza Czarnego, Atlantyku i Arktyki, i przy uznaniu znaczenia współpracy również w innych basenach morskich, w stosownych przypadkach; PODKREŚLA, że państwa członkowskie zachowują odpowiedzialność i kompetencje w zakresie planowania przestrzennego na swoich wodach morskich oraz że należy w pełni przestrzegać zasady pomocniczości; ZACHĘCA Komisję i państwa członkowskie do jak najlepszego wykorzystania istniejących instrumentów finansowych UE w celu wspierania współpracy regionalnej w zakresie wdrażania PPOM; ODNOTOWUJE, że Komisja zamierza zaproponować przegląd dyrektywy w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich oraz dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej; ZAZNACZA, że takie przeglądy powinny mieć na celu zwiększenie spójności i uproszczenie, w szczególności poprzez usprawnienie cykli dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej w celu ułatwienia skoordynowanego wdrażania przez państwa członkowskie, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości i kompetencji państw członkowskich;

3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia ram zarządzania za pośrednictwem paktu na rzecz wszechoceanu i **PODKREŚLA** znaczenie usprawnionej integracji, koordynacji i lepszego dostosowania dyrektywy w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich, dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, rozporządzenia o odbudowie zasobów przyrodniczych, dyrektywy siedliskowej¹ i dyrektywy ptasiej² oraz wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), a także innych odpowiednich polityk morskich UE, zgodnie z prawem międzynarodowym, w szczególności z UNCLOS; **ZAZNACZA**, że taka integracja powinna również uwzględniać presje lądowe oraz znaczenie stosowania podejścia „od źródła do morza” zgodnie z przepisami ramowej dyrektywy wodnej; **KŁADZIE NACISK** na to, że powinna ona ponadto uwzględniać odpowiednie aspekty dotyczące odporności obszarów przybrzeżnych, a także spójność z innymi instrumentami międzynarodowymi, a także odzwierciedlać szczególną sytuację regionów najbardziej oddalonych UE; **PODKREŚLA** potrzebę zmniejszenia obciążeń administracyjnych i złożoności dla państw członkowskich, obywateli i przedsiębiorstw oraz unikania powielania wymogów sprawozdawczych;
4. **PRZYJMUJE** do wiadomości elementy związane z Europejskim paktem na rzecz wszechoceanu zawarte we wniosku Komisji Europejskiej dotyczącym kolejnych wieloletnich ram finansowych; oraz **PODKREŚLA** znaczenie zapewnienia odpowiedniego wsparcia dla wdrażania paktu na rzecz wszechoceanu poprzez skuteczne wykorzystanie istniejących instrumentów finansowych UE i mobilizację inwestycji prywatnych;

¹ 92/43/EWG.

² 2009/147/WE.

II. ZINTEGROWANE PODEJŚCIE DO DBANIA O ZDROWIE OCEANÓW I ZRÓWNOWAŻONEGO WYKORZYSTYWANIA OCEANÓW

5. JEST NADAL głęboko zaniepokojona globalnym kryzysem, przed którym stoją oceany; **KŁADZIE NACISK** na to, że ochrona i przywrócenie zdrowia oceanów, które jest podstawą wszelkiego wykorzystania ich zasobów, powinny pozostać jednym z głównych przyszłych działań w ramach paktu na rzecz wszechoceanu; **PODKREŚLA**, że środowisko morskie stoi w obliczu rosnącego zagrożenia związanego z zanieczyszczeniem, nadmierną eksploatacją zasobów, wpływem działalności człowieka na morzach i zmianą klimatu, co tym samym zagraża źródłom utrzymania, dziedzictwu kulturowemu i dobrobytowi gospodarczemu społeczności nadbrzeżnych, różnorodności biologicznej i kluczowej roli ekosystemów morskich w osiągnięciu celu 1,5 °C;
6. **PODKREŚLA** zasadnicze znaczenie całościowego podejścia do zarządzania oceanami dla ochrony, zachowania, odbudowy i zrównoważonego wykorzystania oceanów i ich ekosystemów, mórz i zasobów morskich oraz gospodarowania nimi, a także dla podjęcia zdecydowanych i pilnych działań w celu przyspieszenia wdrażania globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu (KMGBF), w tym celu 2 i 3 oraz unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 w odniesieniu do skutecznej ochrony co najmniej 30 % oceanów, w tym celu państw członkowskich UE, jakim jest zapewnienie ścisłej ochrony co najmniej jednej trzeciej obszarów chronionych – stanowiących 10 % obszarów morskich państw członkowskich – do 2030 r., wszystkich zadań w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 14 i innych powiązanych ze sobą zadań związanych z oceanami w ramach Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a także podkreśla zasadnicze znaczenie pełnego i skutecznego wdrożenia Porozumienia w ramach UNCLOS dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową (porozumienia BBNJ) – na świecie oraz przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie; **KŁADZIE NACISK** na to, że spójna sieć reprezentatywnych pod względem ekologicznym, dobrze połączonych i skutecznie zarządzanych morskich obszarów chronionych oraz inne narzędzia zarządzania obszarowego i inne skuteczne obszarowe środki ochrony odgrywają kluczową rolę w ochronie i odbudowie różnorodności biologicznej, ekosystemów i sieci pokarmowych, wspierając społeczności nadbrzeżne i rybaków poprzez pomoc w odbudowie i ochronie życia morskiego, zgodnie z odpowiednimi instrumentami UE;

7. UZNAJE, że utrata różnorodności biologicznej mórz jest spowodowana przez działalność człowieka i jej konsekwencje, w tym zmianę klimatu; ZAZNACZA, że istnieje silny związek między zarządzaniem oceanami a celami WPRyb; oraz KŁADZIE NACISK na znaczenie oceny i przeglądu rozporządzenia w sprawie WPRyb, z uwzględnieniem jego skutków środowiskowych, społecznych i gospodarczych; PODKREŚLA pilną potrzebę odwrócenia procesu utraty różnorodności biologicznej mórz i osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego w odniesieniu do wód morskich wszystkich państw członkowskich poprzez podejście oparte na nauce, ekosystemie i skumulowanym wpływie; oraz Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE planowany przegląd dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej z myślą o wyjaśnieniu jej celów, w tym lepszego włączenia kwestii zmiany klimatu; a także WZYWA do zwrócenia szczególnej uwagi na przyspieszenie postępów na drodze do pełnej realizacji jej celów środowiskowych oraz na zapewnienie uproszczenia wdrażania i zmniejszenia obciążeń administracyjnych, zwłaszcza w zakresie sprawozdawczości i zarządzania danymi, bez uszczerbku dla celu dyrektywy oraz ochrony i odbudowy środowiska morskiego i zrównoważonego zarządzania zasobami morskimi; oraz UZNAJE potrzebę integracji między dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej a ramami UE dotyczącymi środowiska, rolnictwa i rybołówstwa; ponadto WZYWA do zwiększenia spójności między dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej a dyrektywą w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich przy zastosowaniu podejścia ekosystemowego;

8. **PODKREŚLA**, że ramy zarządzania oceanami powinny opierać się na następujących kluczowych zasadach: zasadzie ostrożności; podejściu „od źródła do morza”, które uwzględnia zanieczyszczenia na każdym etapie cyklu wodnego, od źródeł śródlądowych po otwarty ocean; podejściu do kształtowania polityki opartym na nauce i uwzględniającym najlepszą dostępną wiedzę i dane z monitorowania; podejściu ekosystemowym, które uznaje zdrowe ekosystemy morskie za warunek wstępny i podstawę zrównoważonego wykorzystania morza oraz uwzględnia złożone współzależności w środowiskach morskich, a także nadaje priorytet całościowemu, zintegrowanemu zarządzaniu i zasadzie „zanieczyszczający płaci”;

III. POBUDZANIE ZRÓWNOWAŻONEJ NIEBIESKIEJ GOSPODARKI W CELU ZWIĘKSZENIA KONKURENCYJNOŚCI

9. **ZWRACA UWAGĘ** na to, że pakt na rzecz wszechoceanu powinien stymulować i wspierać zrównoważoną niebieską gospodarkę z naciskiem na cyfryzację i innowacje regeneracyjne zgodnie z celami UE w zakresie neutralności klimatycznej i odbudowy zasobów przyrodniczych poprzez dekarbonizację i zwiększenie skali badań naukowych, innowacji i inwestycji;

10. PRZYPOMINAJĄC o znaczeniu europejskiego przemysłu morskiego, przemysłu stocznioowego, transportu morskiego i szlaków morskich dla konkurencyjności, strategicznej autonomii i bezpieczeństwa UE w bardziej konkurencyjnym świecie oraz UZNAJĄC wiedzę fachową europejskich przedsiębiorstw żeglugowych, stoczni i dostawców technologii; APELUJE o kompleksową strategię przemysłową na rzecz gospodarki morskiej w celu zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu morskiego, koncentrującą się na dekarbonizacji, cyfryzacji, innowacjach, inteligentnej specjalizacji, inwestycjach w badania naukowe, godnych miejscach pracy, rozwoju umiejętności, lepszym dostępie do kapitału podwyższonego ryzyka dla europejskich morskich przedsiębiorstw typu start-up i MŚP oraz partnerstwach mających na celu przeprowadzenie transformacji w kierunku zrównoważonych praktyk i większej konkurencyjności; KŁADZIE NACISK na znaczenie zwiększenia – bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów międzynarodowych – atrakcyjności zawodów związanych z morzem; oraz PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie do promowania globalnych środków na rzecz żeglugi na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej i Międzynarodowej Organizacji Pracy w celu zapewnienia równych warunków działania na całym świecie;
11. UZNAJĄC strategiczną rolę portów europejskich w światowym handlu i mobilności wojskowej; ZWRACAJĄC UWAGĘ na ich potencjał jako ośrodków dekarbonizacji, obiegu zamkniętego i innowacji; WZYWA do opracowania nowej strategii portowej UE, aby przekształcić porty w centra zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego, promując infrastrukturę do celów cywilnych i wojskowych oraz wzmacniając klastry energetyczne i przemysłowe, które wspierają transformację ekologiczną i zwiększają ogólną konkurencyjność;

12. UZNAJĄC kluczową rolę rybołówstwa i akwakultury dla dostaw żywności i bezpieczeństwa żywnościowego w UE oraz dla źródeł utrzymania zainteresowanych społeczności; ZWRACA UWAGĘ na potrzebę poprawy konkurencyjności i odporności europejskich producentów rybołówstwa i akwakultury, w tym wspierania modernizacji i dekarbonizacji floty rybackiej, co powinno iść w parze z przejściem na bardziej zrównoważone rybołówstwo i akwakulturę oraz z prostszymi ramami prawnymi;

IV. OCHRONA I WZMOCNIENIE POZYCJI SPOŁECZNOŚCI NADBRZEŻNYCH I WYSP

13. ZAZNACZA, że odporne społeczności nadbrzeżne i zdrowe oceany są ze sobą nierozdzielnie powiązane; KŁADZIE NACISK na to, że rentowność społeczno-kulturowa i ekonomiczna społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich oraz zrównoważony charakter działalności morskiej zależą od zdrowych, dobrze funkcjonujących oceanów i mórz oraz od zrównoważonego zarządzania działalnością człowieka, a także od wsparcia przystosowania się do skutków zmiany klimatu, takich jak podnoszenie się poziomu mórz, erozja wybrzeży i coraz częstsze ekstremalne zdarzenia pogodowe; PODKREŚLA potrzebę zapobiegania lub minimalizacji presji wywieranej na nasze oceany i morza, w tym przez zmianę klimatu i wszystkie rodzaje zanieczyszczeń, a także wspierania zróżnicowanych sektorów gospodarki zależnych od zrównoważonej niebieskiej gospodarki, co powinno być najwyższym priorytetem Europejskiego paktu na rzecz wszechoceanu; W związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zwiększone wsparcie dla wysiłków adaptacyjnych społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich jako część komunikatu w sprawie wysp i społeczności nadbrzeżnych zapowiedzianego przez Komisję; PODKREŚLA, że należy wzmocnić koordynację między szczeblami regionalnym, krajowym i lokalnym oraz włączyć ją do procesów decyzyjnych, a także podkreśla znaczenie stosowania podejścia ekosystemowego; oraz ZAZNACZA, że zrównoważone rybołówstwo i akwakultura oraz transport morski odgrywają zasadniczą rolę w globalnym zaopatrzeniu w żywność i wraz z innymi sektorami, takimi jak turystyka i energia morska, odgrywają ważną rolę w gospodarce społeczności nadbrzeżnych;

14. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie przyszłej europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej turystyki, która powinna wspierać przybrzeżne i wyspiarskie ośrodki turystyczne w ulepszaniu ich ram koordynacji, wspólnego zarządzania i monitorowania, a także ich zdolność do dostosowywania się do nowych wyzwań, zapewniając zgodność rozwoju turystyki z szerszymi celami zrównoważenia środowiskowego;
15. PRZYPOMINA, jak ważne jest zapewnienie szczególnej uwagi i odpowiedniego wsparcia unijnym regionom najbardziej oddalonym oraz stowarzyszonym krajom i terytoriom zamorskim, które mają rzeczywiste znaczenie strategiczne i gospodarcze dla UE, w celu przełamania ich wyspiarskiego charakteru i zaspokojenia ich potrzeb społecznych, gospodarczych, ekologicznych, energetycznych i żywnościowych;

V. ZASADNICZA ROLA BADAŃ NAD OCEANAMI, WIEDZY, UMIEJETNOŚCI I KOMPETENCJI W ZAKRESIE NIEBIESKIEJ INNOWACYJNOŚCI

16. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę w zakresie obserwacji oceanów; PODKREŚLA, że solidna wiedza o oceanach, znormalizowane dane morskie oraz lepsze gromadzenie i monitorowanie danych mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego zarządzania oceanami, bezpieczeństwa żeglugi, przystosowania się do zmiany klimatu i zrównoważonego wykorzystania zasobów morskich; WZYWA do wzmocnienia ram zarządzania danymi, ściślejszej współpracy międzysektorowej i transgranicznej w zakresie badań nad oceanami, w tym presji oceanicznej i jej monitorowania, w zakresie dzielenia się wiedzą w tej dziedzinie i szkoleń, w tym podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników związanych z morzem; oraz KŁADZIE NACISK na znaczenie działania w oparciu o wiedzę o oceanach, z wykorzystaniem istniejących narzędzi zarządzania danymi o oceanach, w tym na szczeblu regionalnych konwencji morskich, oraz wzmocnienia powiązań między nauką a polityką, w tym poprzez rozwój europejskiego cyfrowego bliźniaka oceanu;

17. PRZYPOMINA o znaczeniu wspierania badań naukowych, innowacji i otwartych danych w celu lepszego zrozumienia, ochrony i odbudowy oceanów i mórz, ich stanu, dynamiki i ekosystemów, a tym samym umożliwienia działania transformacyjnego i wprowadzania niebieskich innowacji; PODKREŚLA znaczenie zwiększenia wiedzy o oceanach, a także zaangażowania obywateli i młodzieży w kształtowanie polityki;

VI. BEZPIECZEŃSTWO MORSKIE I OBRONA JAKO WARUNEK PODSTAWOWY

18. PRZYPOMINA o strategii UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego jako ogólnych ramach, za pomocą których UE i jej państwa członkowskie podejmują działania w celu zabezpieczenia swoich interesów na morzu oraz ochrony swoich obywateli, wartości i gospodarki za pośrednictwem polityki na szczeblu UE lub polityki krajowej, przy jednoczesnym promowaniu zasad międzynarodowych i pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w szczególności z UNCLOS;
19. PRZYPOMINA, że UE i jej państwa członkowskie wzmacniają swoją rolę światowego gwaranta bezpieczeństwa morskiego zgodnie ze wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) i innymi instrumentami przyczyniającymi się do bezpieczeństwa i ochrony statków i marynarzy oraz utrzymującymi globalne łańcuchy dostaw w regionach, takich jak Morze Czerwone, Zatoka Gwinejska, Róg Afryki i Morze Czarne;

20. **PODKREŚLA** zagrożenia, jakie dla UE i jej państw członkowskich oraz innych podmiotów zależnych od światowych mórz i oceanów stwarzają statki niespełniające norm i flota cieni, w tym zagrożenia dla środowiska morskiego, bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, infrastruktury krytycznej oraz międzynarodowego prawa i norm morskich; **ZWRACA UWAGĘ** na to, że flota cieni podważa długoletnią międzynarodową regulację żeglugi, która została wprowadzona w celu ochrony transportu morskiego i śródlądowego na całym świecie, w tym w Arktyce, na Oceanie Atlantyckim oraz Morzu Czarnym, Północnym, Bałtyckim i Śródziemnym; **WZYWA** państwa członkowskie, Komisję i Wysokiego Przedstawiciela do ułatwienia – w ramach ich odpowiednich obowiązków – ukierunkowanego i skoordynowanego reagowania na zagrożenia stwarzane przez flotę cieni;
21. **PODKREŚLA** znaczenie dalszego wzmocnienia przez UE jej operacji morskich w ramach WPBiO, koncentrujących się na morskiej orientacji sytuacyjnej, w tym za pośrednictwem systemów wymiany informacji opracowanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego; **PODKREŚLA** ponadto pilną potrzebę zwiększenia odporności krytycznej infrastruktury morskiej UE i jej państw członkowskich, zarówno na wodach powierzchniowych, jak i pod wodą, w tym kabli i rurociągów podmorskich, a także zwiększenia wysiłków na rzecz zajęcia się problemami związanymi z cyberbezpieczeństwem i innymi zagrożeniami hybrydowymi w obszarze morskim na szczeblu unijnym, regionalnym i krajowym w tym zakresie; **ZAZNACZA**, że niewybuchy (UXO), w tym amunicja chemiczna, stanowią zagrożenie dla ekosystemów i infrastruktury morskiej, oraz **ZACHĘCA** do współpracy międzynarodowej w celu skutecznego sprostania tym wyzwaniom; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** plan Komisji dotyczący opracowania skoordynowanej strategii usuwania UXO;

22. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wspólny komunikat w sprawie planu działania na rzecz bezpieczeństwa kabli i WZYWA państwa członkowskie do przyjęcia pilnych i skutecznych środków oraz do współpracy między sobą, Komisją, Wysokim Przedstawicielem i innymi właściwymi podmiotami, takimi jak NATO, przy pełnym poszanowaniu uzgodnionych zasad przewodnich dotyczących przejrzystości, wzajemności i inkluzywności, a także autonomii decyzyjnej UE i NATO, bez uszczerbku dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich, przy jednoczesnym uwzględnieniu interesów wszystkich państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony; ZWRACA UWAGĘ na rolę właściwych organów krajowych wykonujących funkcje straży przybrzeżnej i inne istotne zadania mające kluczowe znaczenie dla przyczyniania się do bezpieczeństwa morskiego; PODKREŚLA znaczenie usprawnienia międzysektorowej wymiany informacji w obszarze morskim na szczeblach unijnym, regionalnym i krajowym;

VII. MIĘDZYNARODOWE ZARZĄDZANIE OCEANAMI I WZMOCNIENIE DYPLOMACJI W DZIEDZINIE MÓRZ I OCEANÓW

23. POTWIERDZA, że – jak określono w rezolucji ONZ A/RES/79/144 z 12 grudnia 2024 r. – Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) wyznacza ramy prawne, w których muszą być prowadzone wszystkie działania w oceanach i morzach; PRZYPOMINA, że międzynarodowe zaangażowanie poprzez silny multilateralizm oparty na zasadach ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia pozytywnych wyników w zakresie poprawy międzynarodowego zarządzania oceanami;

24. PRZYPOMINA o rezolucji ONZ A/RES/61/295 z 13 września 2007 r. przyjmującej Deklarację o prawach ludności rdzennej; UZNAJE ważną rolę, jaką odgrywa ludność rdzenna jako dysponująca lokalną wiedzą o ekosystemach morskich; PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie do wspierania i promowania – przy podejmowaniu działań na rzecz ochrony i zrównoważonego wykorzystywania – udziału ludności rdzennej i społeczności lokalnych, współpracy z nimi oraz ich zaangażowania;
25. PODTRZYMUJE swoje zobowiązanie do międzynarodowego zaangażowania w globalne wysiłki na rzecz ochrony oceanów i mórz, do współpracy z partnerami międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem, a także z regionalnymi konwencjami morskimi i ich planami działania i strategiami oraz umowami o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, aby sprostać globalnym wyzwaniom, takim jak zanieczyszczenie mórz, uszczuplenie stad ryb i utrata morskiej różnorodności biologicznej, w tym skuteczne kontrole i inspekcje, dzielenie się najlepszymi praktykami, harmonizacja norm, zapewnienie zrównoważonego zarządzania stadami ryb oraz promowanie synergii na rzecz osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 14 i celów związanych z oceanami określonych w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i umowach międzynarodowych w sprawie ochrony oceanów; UZNAJE wyjątkowe i wrażliwe środowisko morskie Arktyki i podtrzymuje swoje zobowiązanie do wspierania Rady Arktycznej w jej pracach na rzecz ochrony środowiska morskiego;

26. POTWIERDZA stanowisko UE w zakresie zerowej tolerancji dla nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowów NNN); W związku z tym POPIERA dialog w sprawie połowów NNN z państwami spoza UE oraz unijny system wydawania ostrzeżeń; WZYWA do zacieśnienia współpracy międzynarodowej i wielostronnej oraz do zapewnienia przejrzystości w strukturach własności statków rybackich; WZYWA do przyjęcia nowego strategicznego i ambitnego podejścia do działań zewnętrznych UE dotyczących globalnego zarządzania rybołówstwem oraz zrównoważonego zarządzania oceanami i ich zasobami morskimi, w tym w ramach umowy nowej generacji o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów;
27. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zbliżające się wejście w życie porozumienia BBNJ; ZAZNACZA swoje zobowiązanie do zachęcania do dalszej ratyfikacji oraz pełnego i skutecznego wdrażania porozumienia BBNJ, a także do wspierania tego procesu;
28. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sukces i wyniki trzeciej konferencji ONZ w sprawie oceanów, a także rezolucję ONZ A/RES/79/314 z 30 czerwca 2025 r. zatwierdzającą deklarację „Nasz ocean, nasza przyszłość: zjednoczeni na rzecz pilnych działań” przyjętą przez Konferencję, w której wezwano do podjęcia ambitnych działań na rzecz ochrony, zachowania, zrównoważonego wykorzystania i odbudowy oceanów i ich ekosystemów; WZYWA do jej pełnego wdrożenia i ZWRACA w tym względzie UWAGĘ na wykaz dobrowolnych zobowiązań przedstawionych przez UE i jej państwa członkowskie; POPIERA „Apel nicejski na rzecz ambitnego traktatu w sprawie tworzyw sztucznych” ogłoszony na trzeciej Konferencji Oceanicznej ONZ i WZYWA do kontynuowania negocjacji i działań informacyjnych w celu opracowania i przyjęcia prawnie wiążącego międzynarodowego porozumienia w celu położenia kresu zanieczyszczeniu tworzywami sztucznymi, w tym w środowisku morskim, z zastosowaniem podejścia uwzględniającego cały cykl życia;

29. POPIERA istotne prace wykonane przez państwa członkowskie UE w ramach Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego (ISA) na rzecz ustanowienia solidnego systemu regulacyjnego dotyczącego ewentualnego przyszłego górnictwa głębokomorskiego, który będzie opierać się na zasadzie ostrożności, a także na najwyższych normach środowiskowych i wystarczającej wiedzy naukowej, w celu zapewnienia, aby taka działalność nie powodowała szkodliwych skutków dla środowiska morskiego na przedmiotowym obszarze, w rozumieniu UNCLOS;
30. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyrażone w Europejskim pakcie na rzecz wszechoceanu zamiary wzmocnienia międzynarodowego zarządzania oceanami oraz środki i cele strategicznej dyplomacji UE w dziedzinie mórz i oceanów.
-